

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs IIII. Cum inuocarem exaudiuit &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

PSALTERIUM.

Inuocatio que
est propositio
nis uice.

Voce igitur querula Dominum in mea uota uocabo,
Nunc quoque quando opus est, dum mala tanta premunt.

Audiet ipse sui sancto de uertice montis,
Nec uoti uacuum spem finet esse mei.

Propositionem
confirmat exem-
plo suo. Hactenus
mirabiliter
in maximis pe-
riculis serua-
tus sum.

Nocte soporatus tota securus agebam,
Lucifero tollens ex oriente caput.
Certus eram siquidem, quia me presentia serua-
t illius, in cuius sunt mea fata manu.

Non igitur metuum uel centum millia, quamuis
Cuncta meum fortes in caput arma ferant.

Surge ser auxilium Deus o mi, redde salutem,
Tu potes ablata reddere pacis opem.

Hostibus incutiens colaphos mala multa locutis,
Tu sine maxillas dentibus esse facis.

ΕΠΙΘΕΤΟΝ

A Domino speranda salus, opus ille salutis
Solus habet, uita hinc, non aliunde uenit.

Α qua clau-
dit precatio-
nem. Domini
est salus.

A te summe pater benedictio cuncta profecta est,
Venit et in populum gratia larga tuum.

PSALMVS IIIII.

Cum inuocarem exaudivit &c.

ARGUMENTVM.

Est precatio contra crucem, quam co-
guntur ferre pii propter confessionem. Ha-
bet autem illustrem doctrinam additam
contra scandalum crucis, quod Deus mira-
biliter tractet sanctos, & tum eos maxime
defendat, cum uidentur extreme derelicti.
Atque hæc plena sunt consolationis. Titulum
fere

130

fere omnes sic exponunt, quod sit decantari solitus Psalmus a principe seu magistro Musicorum, sicut nostris moribus collegia sacerdotum, suos succentores habent. Quare nomen Vincentis ubiq; uerte, aut accipe pro principe Musicorum seu chori.

Hortatur sperare pios, & ferre labores,
Et soli in dubia fidere sorte Deo.
Stulticiam obiurgat recidentis ad impia turbæ,
Quam mancant iustos præmia pulcra docet.

Vincenti in melodijs Psalmus
Dauid.

A Vdi summe Deum timida te uoce uocantem,
Nunc tua sit uotis auris aperta meis.
Audi iusticiæ nostræ pater unice & autor,
Quo tantum salui iustificante sumus.
Afflicti miserere animi, ueniamq; precanti
Annue, nec miserum deseruisse uelis.
Nam tua contemnunt oracula turba malorum,
Quorum stulta grauis pectora fastus habet.
* Verum agite ô quicumq; & opes & regna tenetis,
Quorum homines inter prædominatur amor:
Dicite quo tandem mea gloria tempore uobis,
Aut quo ludibrium desinet esse modo?
Tantane uos capiunt contemti obliuia recti,
Ut tam uana diu uos adamare iuuet?
Quam uos uestra diu mendacia stulta iuuabunt?
Quando aliquem finem stulticia ista feret?

A 4

Miri

Precatio: Opus
ter iuua me.

Πάθω.

Obiurgatio eorum, qui offenduntur cruce et existimant afflictiones piorum esse signa iræ Dei. q. d. Filij sunt quos dominus corripit, at uos inflati successu, me non putatis esse filium Dei. Fiet autem uos præsidia ista fallent, quia nunc fiditis, & ego ero in gloria.

Mirificas Domini tandem cognoscite leges,
In quibus exercet, quos amat ipse, suos.

Deiicit, ut releuet, premit, ut solatia præstet,
Enecat ut possint uiuere, & esse super.

Audiet ille meam, quoties petet æthera uocem,

Attenta aure meas audiet ille preces.

Discite meo exemplo patientiam, ut etiam si occasio sit, qua ad iram commoueamini, tamen eam uincatis patientia et spe liberationis. Hæc spes est Deo gratissimum sacrificium.

Quod si uos aliquis rapida furor implicet ira,
Primus, peccatum sit metuisse, timor.

Ipsam se inspiciat propria mens conscia culpæ,
Et secum discant pectora nostra loqui.

Sacra etiam, sed iusta Deo, nec iniqua fratris:

Sperate in Domino, spes rata talis erit.

* Multi quæ bona sunt ignorant, & tamen audent

Dicere, quis bona nos uera docere potest?

Vultus ergo tui diuino lumine nobis

Irradia, tenebras discute, redde diem.

* Redit ad obliuionem & repetit precationem. Addit autem insignem Anthitesin. Abundat alij pace, uino, oleo, Tu mihi uerbum gratiæ tuæ largire, quo me consolet &c.

Hoc siquidem infundis nostræ noua gaudia menti,

Dotibus exbilarans pectora mæsta tuis.

Illos larga iuuat cunctarum copia rerum,

Quas Deus ipsorum uenter amare solet.

Scilicet atq; oleo madidi, uinoq; fluentes,

Crescere se miseri per bona falsa putant.

At mihi cum placidæ demissi membra quieti,

Et curæ fugiunt, & timor omnis abit.

Huius debetur soli tibi gratia, namq;

Tu me securum uiuere & esse facis.

P S A L M V S V

Verba mea auribus percipe &c.

Argu